

בעזרה"ת

וויכטיג פאר יעדען!!!

שכט"ניסן תש"מ

חוברת זאת אפשר להשיג אצל
העורך הרב מרדכי מלאכי
תל-אביב, הס' 7 טל. 294748

מחיר החוברת:
בארץ ישראל... 12 ל"י
בחוץ לארץ... 50 סענט

חלב — און אידישע צרות

פרק א.

(הערה — דאס ווארט מנקר זיין מיינט אראפנעמען
דעם אסור'דיגען חלב).

איך בין נישט קיין שרייבער פין אמאל און נישט פין
היינט, אבער ווי זאגט די וועלט אז עס דריקט ביים הארץ
רעדט מען זיך אויס.

פין קינדרווייז אָהן האט מיך שטענדיג געצויגען צום
ווינקעל פין "כשרות" והבא לטהר מסויעין לו מיט השוית
הילף האב איך שוין ארויסגעהאלפען אסאך דערפער און
שטעט אין דעם געביט שלא על מנת לקבל פרס.

אויך אין ארץ ישראל (ווי איך בין געווען שטארק מקורב
מיט הרה"ג ר' זעלונג ראובן בענגיס זצ"ל) האב איך בעזיהי
אסאך צווגעהאלפען מתקן זיין פירצות פין כשרות און
זעלבסט פארשטענדליך אזוי ווי בני יעדן דבר טוב האב איך
געהאט אויך מתגודים.

וויכטיג פאר יעדען

(עס איז אינטערסאנט צו באמערקען א קורץ עובדא'לע,) קומענדיג אויף אמעריקע בין איך געווען אין קרית יואל — מאנרוי ביים סאטמער רבי'ן (זצ"ל) האב איך זיך מזכיר געווען אז איך דארף א ישועה מען זאל מיך הארבען אין ארץ ישראל אין עניני כשרות, האט דער סאטמער רבי (זצ"ל) געזאגט! וואס דארפט איר שרייען דארט ווי מען הערט אייך נישט שרייט דא ווי מען וועט אייך יא הערן! !

מיין בעל הבית'טע האט געוואלט קוימען פלויש דא אין אמעריקע פון א געשעפט וואס הייסט דאס בעסטע און כשר'סטע, בין איך געגאנגען באטראכטען דאס פלויש אזוי ווי איך בין אייביג געוואוינט צו טוהן, און אזוי ביטעק! עס ליגט דערויף חלב גמור, בין איך תיכף געגאנגען צום רב המכשיר, איז ער צוטומעלט געווארען און געזאגט אז ער וועט טוהן מתקן צו זיין, זעהנדיג וואס פאסירט בין איך אריבער צו א צווייט געשעפט אין וויליאמסבורג וואס רופט זיך פון די בעסטע אין ווייטער געטראמען חלב (אגב, דארט איז דער מנקר א'עם הארץ גמור) אזוי בין איך אריבער צו דעם רב, און ווייטער דאס זעלבער ער וועט טוהן ער וועט מתקן זיין, אזוי בין איך די פיער וואכען וואס איך בין געווען אין אמעריקע געקראכן אין געפארען פון בוטשער (יאטקע) צו בוטשער — פון רב צו רב, אנהויבענדיג צומריה נאכן דאווענען ביז פארנאכט ווען איך האב אויסגעפאסט

דער סך הכל האב איך געטראמען אזוי:

(א) בוטשערט (מנקרים) וואס קענען נישט קיין הלכות ניקור פון שלחן ערוך נאר זיך געלערט פון קיקען ווי אזוי יענער טיט.

(ב) בוטשערט (מנקרים) וואס האבען נישט געוויסט אז מען דארף מנקר זיין חלקים וואס א יונגעל אין חדר וואס האט געלערנט אמאל מסכת חולין ווייסט איך ווי צ.ב.ש. קישקע וואס האט חלב דאורייתא.

(ג) עס איז נישטא קיין איין בוטשער וואס זאל האבען השגחה אויף ניקור, ווייל דער רב המכשיר פארשטייט נישט צו ניקור, און די תמימות'דיגע אידען וואס צאלען פיהל געלט

וויכטיג פאר יעדען

פאר גלאט כשר פלייש זענען שטונענד איבעראשט געווארען אז אויף ניקור איז לגמרי קיין השגחה נישטא, ווייל דער רב פארשטייט נישט, און דער מנקר וואס ווייס דאס טוט וואס ער וויל אהנע שרעק, נישט ווי אמאל אין די היימישע פלעצער (אין סאטמאר צום ביישפיל) ווי דער קצב האט נישט געקענט עפענען דער בוטשער נאר דעם משגיח, און מיט הינדערט אויגען האט מען נאכגעקוקט דעם מנקר אויב ער טיט זיין ארבעט בנאמנות, ווי איינער האט מיר געזאגט דאזיין אין וועלכן שטאט איז דאס מעגליך געווען צו טרעפען אז דער קצב זאל זיין באגלייבט אויף זיין ארבעט אהנע משגיח??.

ד) עס זענען דא בוטשערס (מנקרים) וואס האבען געלערנט זייער פאך פון ספרים בלויז, וואס דאס איז דאך א פארברעך ווייל דער רמ"א שרייבט אז די הלכות פון ניקור קען מען נישט אראפשרייבען, דאס מוז געלערנט ווערן פון א מומחה וואס האט דאס מקובל דור אחר דור.

פרק ב.

לא יאומן כי יסופר ויפיל עגמנ"פ און צער די גאנצע פרשה האט מיר געברענגט ביז איך האב באשלאסען מקיים צו זיין די מאמור חז"ל דאגה בלב איש ישיחנה, און איך שטעל פאר מינע רייד אין צוויי טייל די ערשטע טייל צו פארענטפערן שאלות מיט קושיות וואס מען האט מיר געפרעגט, און די צוויטע טייל פארשידענע קושיות וואס איך האב אויך נישט געפינען קין תירוץ און איך פארלאנג פון יעדן איד (בפרט די וואס עסען בהמה פלייש) מיר צו זאגען דעם ריכטיגען תירוץ (אבער בתנאי) — דער תירוץ זאל זיין תורה'דיג און פארשטענדליך, נישט תירוצים וואס פארשטארקען נאך מער די קושיות, ווי צום ביישפיל "מען האט באשלאסען" "עס איז געווען א אסיפה" דער ארץ ישראל'דיגער רעדט נארישקייטען", אדער "דער מנהג (צו עסען) ברעכט דעם דיין": אינדערהיים איז אויך אזוי געווען כו'.

וויכטיג פאר יעדען

פרק ג:

(א) שאלה: וויאזוי פארפירט איר וועגן חלב אפשר איז אייער מנהג נאר לויט מנהג ארץ ישראל אבער נישט אין חוץ לארץ?

תשובה: ערשטענס מיי איך באמערקען אז איך האב נישט געלערנט ניקור אין ארץ ישראל נאך אין חוץ לארץ דאס מיינט אין פולין, און איך האב זיך אינטערסירט ביי א מנקר וואס האט געלערנט אין אונגארין און ער האלט אויך די זעלבע, און איך בין אויך עדות אז דעם זעלבן ניקור וואס איך טוה היינט אין ארץ ישראל האב איך געלערנט דאמאלטס, און דאס זעלבע האבען עדות געזאגט היינט צו טאג נאך צוויי מנקרים ת"ח ויראי ה' באמת אז זיי האבען מנקר געווען פלייש פאר ארץ ישראל דעם זעלבן וועג ווי זיי האבען געלערנט אין חוץ לארץ.

צוויטענס איז בלויז געוויסע חלקים שייך צו זאגען חילוקי מנהגים, אבער איך האב געטראפען חלב אויף פלעצער ווי עס ווערט נישט דערמאנט אפילו אין אונגארישע פוסקים אזוי ווי "גבעת פנחס" אז עס איז דא ביי דעם א חילוק אין מנהג, און אונגארישע רבנים (וואס האבען נישט לע"ע קיין השגחה אויף בוטשערס) האבען מיר גערעכט געגעבן אהן קיין שום ספק. דריטענס נעמט גיט אריין אין קאפ א וויכטיגען כלל, די בהמות אמאל זענען געווען סאך כחושים (מאגערער) ווי היינט, דעריבער איז געווען געוויסע חלב וואס עס איז רוב מאל נישט שייך געווען מנקר צו זיין, אזוי אז עס האט געקענט פאסירען אז דער וואס האט זיך געלערנט פון א פריערדיגען מנקר האט נישט מקבל געווען דעם חלק ניקור.

(ב) שאלה: אויב איך וויל זיך פינקטלעך אינטערסירען דעם אייראפעישען ניקור ביי וועמען זאל איך פרעגן?

תשובה: לדעתי, די אלע וואס זענען יעצט מנקר איז שווער צו פרעגן ווייל זיי זענען געצווינגען צו זאגען אז דער סדר הניקור איז געווען אמאל אזוי ווי ער טייט זיי טוען יעצט, ווייל אין אדם משים עצמו רשע צו זאגען אז אמאל איז געווען אנדערש ווי היינט, אבער די אמאליגע מנקרים און האבען אין אמעריקע נאכנישט מנקר געווען וואס האבען א פארלעסליכע קבלה פון דערהיים און זענען ת"ח ויראי ה' וואס שפירען דעם אחריות פון כשרות, די קען מען פרעגן, אבער נאר די וואס וועלען נישט פארליקענען דאס אמת צוליב א פחד פון די

וויכטיג פאר יעדען

פארשידענע קצבים א.ד.ג. אדער צוליב קורבת משפחה פון מנקרים, שוחטים, בוטשערס, רבנים, ועוד.

(ג) שאלה: האט איר געטראפען חלב שעל הכרס וואס די בני ריזניס האבען זיך געפירט לקולא, און וויאזוי האט מען זיך געפירט אין אונגארן ביי דעם?

תשובה: איך האב ליידער געטראפען דעם חלב ביי אסאך בוטשערס, (נישט ביי אלע) און די אונגארישע מנקרים זאגען עדות אז מען פלעגט דאס מנקר זיין און דער אלטער היים.

(ד) שאלה: אפשר איז דאס פלייש וואס איר האט אנגעטראפען נאך געווען פארן ניקור?

תשובה: מיין מנהג איז געווען אין יעדן בוטשער איידער איך האב גענומען דאס שטיקעל פלייש אין האנט האב איך געפרעגט דעם קצב אויב עס איז שוין כשר געמאכט און ער האט געענטפערט יא. אויך האבען שוין די אלע פליישען געהאט די כשרע פלאמבעס דערויף און געווען גרייט צו פארקויפען.

(ה) שאלה: ווען איר האט דערציילט פאר די מכשירים און זיי האבען אלעס ערנסט אויפגענומען, און לויט ווי עס זעהט אויס האבען זיי געוואלט דאס ענין מברר זיין, פארוואס האבען זיי נישט תיכף געלאזט מדיע זיין אז ווילאנג זיי זענען מברר די שאלה זאל מען נישט קויפען אדער עסען קיין בהמה פלייש, נישט עסען א טאג־צוויי איז אדאי דבר שרוב הציבור יכולין לעמוד בה, דער אחריות איז דאך א געוואלדיגע?

תשובה: איך קען אייך זאגען די תשובות וואס איך האב ערהאלטען, מער ווייס איך נישט, איינער האט געזאגט אז ער גייט צוזאמרופען די רבנים, פון דאמאלטס איז אדארך א שטיק צייט און עס איז, גאר נישט געמאכט געווארען.

איינער האט געזאגט אז ער האט געבעטן א צווייטען רב צוזאמרופען די רבנים מיט דעם האט ער געניג געטוהן. איינער האט בשעת מעשה ביים בוטשער אין געשעפט (ווען איך האב געטענה'ט אז דאס שטיקעל פלייש איז נישט

געהעריג מנוקד) געריפען דעם מנקר און יענער האט זעלבסטפארשטענדליך מעיד געווען אויף זיין שטיקעל ארבעט אז אזוי האט מען שטענדיג מנקר געווען עד להחת"ס וצ"ל, און דער רב איז געווען צופרידען, (ועי' בשי"ס קידושין ע' ע"ב תלמיד שמורה הלכה אם קודם שבא מעשה לידו אמרה, שומעין לו, ואם לאו אין שומעין לו).

וויכטיג פאר יעדען

אייער האט געזאגט רב מלאכי! איר וועט מצליח זיין איר דארפט נאר ווייטער טוהן! אבער עס איז נישט אריינגעטרעטן קיין שום השתנות די איבריגע האבן גענפערט עהנליך צי די ארבענדערמאנטע תירוצים.

אייער האט מחזק געווען און געגעבען עצות ווי אזוי איך זאל ווייטער אנגיין מיט די ארבעט אין ער וועט צוהעלפען.

(ו) שאלה: ווער זאגט אז ניקור מין האבען השגחה.

תשובה: אלע פלעצער אינדערהיים פלעגט רער ניקור זיין מיט שטרענגע השגחה, צוויטענס עס איז ידוע מפי ספרים וסופרים אז א קצב איז נישט באגלייבט אויף זיך בדבר שיש בו טורח, און פאר אמעריקע האב איך נישט געוויסט אזא מין זאך אז מען איז מנקר פלייש אהנע השגחה.

וראה מש"כ בס' גבעת פנחס על הלכות ניקור מאת הרה"ג המ"פ בחיבוריו היקרים מוהר"ר פנחס זעליג הכהן שווארטץ זצ"ל שהי' ראש מנקר בק"ק קליינאדיין יצ"ז נכד הגה"ק מו"ח בעל קול אריה זיעוכי"א. וז"ל וראיתי מהנכון להעתיק מקודם מ"ש הפרמ"ג באו"ח (בהנהגות הנשאל באו"ה סדר ב' אות א') ז"ל ובעוה"ד לע"ע אין לומדין דיני ניקור ומסור לכל, וראוי לכל מורה אם באפשר לו ללמד אשרי טוב לו עכ"ל. והובא גם בדרכי תשובה (סי' ס"ד סקמ"ד) והוסיף מ"ש ביש"ש (פ"ק דחולין סי' ב') שכתב שאין לבעל נפש לסמוך על שום מנקר אלא אם מכיר שהוא ירא אלקים ובקי במלאכת הניקור עיי"ש, ובס' בית יצחק כתב תוכחת מוסר על הרבנים שמשכו ידיהם מן המנקרים בשר ליתן השגחה עליהם וסומכים על המנקרים שלמדו איש מפי איש ולפעמים גם רבו לא שנה ואם כן תלמידו מנין לידע וגם בחלק הפנימי הכל ממשמשין בו נשים ועבדים וקטנים ובפרט שוחטי זמנינו שלומדים דיני שחיטות ובדיקות מחדש ולקחו קבלה מהרב וענן ניקור לא דאו ולא ידעו כלום ועכ"ז לאחד שנתמנו לשו"ב עושים א"ע למנקרים העולם סומכים עליהם ואין מי שישגיח עליהם והכל הוא מפני שגם הרבנים בעלי הוראה אינם בקיאים בטוב ענין זה, ע"כ צריך הרב ללמד בעצמו מקודם בטוב סדר הניקור דחלק הפנים ואח"כ ישאל להשו"ב ולהורות להם הדרך אשר ילכו בו שלא יכשול ח"ו ולא יצא מתח"ד דבר שאינו מתוקן ע"ש, ובשו"ע יו"ד (סי' ס"ד סעיף כ"א) ז"ל טבח שדרכו לנקר בשר ונמצא אחריו חוט או קרום מלמדין אותו ומזהירין אותו שלא יולול באיסורין אבל אם נמצא אחריו חלב אם הוא כשעורה מעבירין אותו ואם נמצא אחריו כוית אפילו

בהרבה מקומות מכין אותו מכות מרדות ומעבירין אותו עכ"ל, וברכ"ת שם הביא בשם הפסקות של של הגאון מהר"י סוראזינא כה"ץ הנרפס בסוף תשו' הרא"ש בפסוק הא' שמשבח המנהג דק"ק קראקא שהקצבים והמנקרים אינם הדיוטים מע"ה שאין בידיהם רק מצות אנשים מלומדים ולא יותר כמו שאר מקומות אלא שכל הקצבים ומנקרי בשר הם רבנים חכמים יודעים ספר במלחמתה של תורה, וכ' שכן הוא המנהג עוד בכל ארץ אשכנז ביאמ"ה פוליןא"ה ורוסי"א לבלתי למנות קצבים כי אם בעלי תורה ויראה הנ' וגם מנקרי האחוריים צריכים שיהיו יודעי ספר בקיאים ומומחים בדיני החלבים בהניקור ע"ש. ועי' בכרתי (סוף סי' ס"ה) שכתב ג"כ דבזה"ז יש להחמיר יותר שלא לסמוך על חזקות כשרות המנקר כיון דעכשיו בזה"ז רבו החומרות וכבר עליו הטורח תל הרוב אינם בני תורה וכו' ואי לסמוך בניקור כ"א על בקי וירא ה' מרבים וכ' ח"ל: שמיים עמדי על דעתי שלמדתי הלכות ניקור להיות בקי בהן ובשמותיהן לא סמכתי על מנקר כי אם מה שהייתי מנקר בעצמי ויגיע כפי אכלתי עי"ש. [תעיי' מ"ש בפתיחה (אות ט"ז) בשם דרך פיקודין].

הן אלה הרברים עוררוני ללמוד ענין הזה על מכונו כי זה הרבה שנים שאני עוסק בעניני ניקור והייתי בהרבה עיירות גדולות וקטנות וראיתי בעוה"ר שיש הרבה מכשולים גדולים ועוררתי עליהם וכולם נתנו לי טובת עין, ואם שיש עיירות שעומדין משגיחים על הנקור אכן גם הם לא ידעו ולא יבינו מה להשגיח כי כל השגחתם על ענינים אחרים ולא על העיקר ותשלומין מקבלים מהקצבים, וממילא אפילו אם רואה איזה ענין קלות אצלו מוכרח להיות עומד ושותק כי בוקי סרוקי תלוי בו, ע"פ מהיותר טוב שיתנו תשלומים מקופת הקהל ויאסרו על המשגיח לקבל אפילו מתנה קטנה מהקצבים וממילא הוא יעמוד עליהם בראשם וכל דבריו יהי' נשמעין.

והנה בשו"ע יו"ד (סי' ס"ה סעיף ח') ואין ללמוד סדר הניקור רק במראית עין מן המומחה הבקי בניקור עכ"ל וכבר הביאו הראשונים ואחרונים זה בכה וזה בכה סדר הניקור, והעיקר הוא כן נחלו לנו אבותינו איש מפי איש סדר הניקור ובעוה"ר עיני ראו שיש מכשולים גדולים כי נשכח הענין לגמרי, ע"כ אמרתי לזכות את הרבים ואפרש מעשה מלאכת סדר הניקור של כל חתיכה וחתיכה מחלק הפנים עם ציורים, וכי' עכ"ל עי"ש.

וויכטיג פאר יעדען

(ז) שאלה: קען א רב אדער דיין, אדער סתם למדן מעיין זיין אין ספרים אין מברר זיין הלכות וואס זענען פארבינדען מיט ניקור?.

תשובה: דער דאזיגער שאלה איז א שאלת חכם, יעדער וואס איז בקי ומומחה בה' ומלאכת ניקור ווייסט אז צו קענען זאגען א מיינונג אין ניקור פאדערט זיך צוויי תנאים, א' דורכצולערנען הלכות ניקור על בור'. ב' מקבל צו זיין פין א מנקר מומחה דעם פראקטיק דאס מיינט לערנען זיך אויף א בהמה, און צו פארשטיין אלעס על בור'. פארלאנגט זיך וואכען און חדשים. און אהן די צוויי תנאים פארשטייט מען גארנישט און מען טאר בכלל נישט זאגען מיינונגען איבער דער זאך.

(ח) שאלה: איסער ניקור זענט איר צופרידען פין אלע אנדערע פראבלעמען וואס זענען שייך ביי בהמה פלייש דהיינו די שחיטה, בדיקה, מליחה, א.ד.ג.?

תשובה: דער אמת געזאגט זענען דא פיהלע פראבלעמען ביי בהמות דאס פלייש זאל זיין כשר ביזן ניקור אויך, דאס מיינט קודם ביי די שחיטה, דער חלף איז גרעסער און שווערער צו שטעלן ווי ביי עופות, די בדיקת פנים און בדיקת חוץ פין די ריאה, א. א. וו. נאר ווי שוין דערמאנט איך האב זיך נישט אינטערגענימען די אויפגאבע פין קאנטראלירען די פליישען, בלויז די פרשה פין חלב וואס איז עפ"י סיבה צוגעקומען האב אין געהאלטען פאר א רמז מן השמים אז מען דארף טוהן דערין.

(ט) שאלה: אויב איינער האט געקויפט פלייש מיט א פארלעסליכען הכשר מיינענדיג אז אלעס איז תחת השגחת הרב מרישא ועד גמירא נאכדעם האט ער זיך דערוויסט אז דער רב פארשטייט נישט צום ניקור, וואס דאס מיינט אז דאס טיט דער בוטשער על דעת עצמו, און דערבער וויל ער דאס צוריקגעבן, איז ער בארעכטיגט צו דעם אדער נישט?.

תשובה: פרעגט א מורה הוראה.

(י) שאלה: היתכן איר באנוצט זיך מיט א שארפען לשון אז צוליב דעם וואס מען עסט אהנע געהעריגע ניקור ברענגט דאס צרות און קרענק רח"ל?.

תשובה: מיר זאגען דאס נישט פין זיך נאר די חז"ל און די ספה"ק רעדן איבער דעם באריכות אז מאכלות אסורות

וויכטיג פאר יעדען

ברענגט די ערגסטע צרות אויף דער וועלט און יענע וועלט, די צרה פין שטארבין איז דאך אויך נגזר געווארען אויף אדם הראשון מיט אלע שפעטערדיגע דורות צוליב עסען וואס השי"ת האט פארבאטען און די חז"ל שרייבען עירובין ק: אז צוליב דעם האט חוה באקומען (10) קללות עד סוף כל דורות. אבער עס איז דאך כדאי להדגיש אז עס איז שוין געווען פיל מאל באשריבען אין פארשידענע פלעצער דורך גרויסע דאקטוירים און פראפעסארען אז בהמה פלייש ברענגט אויף מענטשען ערנסטע קראנקהייטען, הארץ קראנקהייט — קישקע קראנקהייט — קענסער ל"ע — עלערגי (elergy) און אויך פארקאלכונג ל"ע השם ישמרנו, און אידען אינדער היים האבען זיך נישט ערלויבט אזוי פיל בהמה פלייש און דאך זענען זיי געווען געזונט, שטארק, און געלעבט גליקלעך.

פרק ד.

יעצט וועל איך זיך ערלויבען צו שטעלען עטליכע פראגען וועלכע זענען מיר קשה געווארען זייענדיג אין אמעריקע.

א. איך האב ב"ה געטראפען אין אמעריקע אידען שומר תורה ומצות בכל פרטיה, אידען מדקדקין בקלה כבחמורה, מסירות נפש אידען וכו' וויאזוי איז דאס מעגליך אז די שענסטע און בעסטע בוטשערס זאלען נישט האבען א השגחה אויף ניקור?.

ווי אזוי געט מען איבער נאמנות פאר א פראסטען קצב אדער מנקה וואס קען טיילמאל נישט קיין צורת אמת. אפשר איז א חיוב צו מדגיש זיין אז דער בוטשער אויסער די ניקור איז תחת השגחת רב פלוני?.

ב. די חז"ל זאגען (יבמות ע"ז. קידושין ע': בכורות ל"ח: ובירור"ד רמ"ג סעי' ל"ו) א תלמיד חכם וואס זאגט נאך א הלכה בשם זיין רבי'ן אויב ער זאגט דאס צוליב א מעשה וואס האט פאסירט איז ער נישט באגלייבט, דאס מיינט צו זאגען אז אויב א מנקה זאגט אז ער איז א תלמיד פין א גרויסען רבין אין אזוי האט ער מקבל געווען און דאס זאגט ער אין א צייט ווען ער אליין פירט זיך אזוי און ער מיי אזוי זאגען איז ער נישט באגלייבט.

ג. עס איז מעגליך אז ביי געוויסע מקומות האט מען אפשר מקיל געווען אין געוויסע חלקים ווייל עס האט אויסגעפעלט פעטען (כידוע אז אינדערהיים האט מען נישט געהאט קיין אויל און מען האט גענוצט בלוז פעטען ביי פליישיגע סעודות)

וויכטיג פאר יעדען

אבער היינט וואס עס איז דא ב"ה בשפע פין אלעס פארוואס זאל מען נישט חושש זיין לדעת המחמירין פינקט ווי ביי מצות און אתרוגים, און אנדערע זאכען?.

ד. אפילו די וואס טענה'ן אז זיי פירען זיך אין בוטשער לויטן "אונגערישען ניקור" לשטתם מיט וואס פארא רעכט מאכט מען א שווייג דערפין, היתכן? עס דרייען זיך ארום אין אמעריקע פולישע, רוסישע, ליטווישע, סלאווישע, דייטשע, ארץ ישראל דיגע אידען און מען לאזט יעדן עסען פין אונגערישען ניקור וואס ביי די אנדערע פלעצער האט מען דאס געהאלטען פאר א איסור דאורייתא ממש?? (ועי' תוס' פסחים יד. ד"ה שתי פרות).

היתכן א איד פין ארץ ישראל וואס איין וואך פריער אויב ער האט אויסגעזאלצען זיין פלייש מיט דעם חלב מזו ער אלעס אוועק ווארפען (בדליכא שישים) און אט קומט ער אויף אמעריקע באקומט ער דאס צו עסען? די הלכה איז דאך אז אויב א מענטש פארט פין איין פלאץ צום צווייטען בלויז אויף א קורצע וויילע מזו ער זיך פירען מיט אלע חומרות ווי דעם פלאץ פון ווי ער קומט, (עי' או"ח סי' תס"ח) און אפילו דער ארץ ישראל איד, אדער פולישער, רוסישער, גאליציאנער וואס וואוינט בקביעות אין אמעריקע ווער האט אים געגעבן א רעכט זיך צו פירען מנהג אונגארן? אמעריקע איז פארט נישט אונגארן!!

ה. וויאזוי קענען ת"ח מיט דיינים ורבנים וואס האבען נישט געלערנט ניקור (בפרט בפועל) זיך מפלפל זיין און זאגען מיינונגען אין די צייט וואס יעדער מנקה ווייסט אז אהנע יגיעה אין הלכות ניקור מיט פראקטישע אנווייזונגען פין א מנקה פארשטייט מען גארנשט?
ווי אזוי קען א רב געבען א השגחה אויף ניקור נישט וויסנדיג די הלכה?.

ו. פארוואס זאל מען נישט מודיע זיין פאר יעדן אז ניקור האט נישט קיין השגחה כדי דער חסיד (וואס איז בורח מצ"ט שערי איסור) זאל האבען א ברירה מחמיר צו זיין בלויז צו עסען עופות (טשיקען)? אדער די חלקים וואס דארפען נישט קיין ניקור און זענען אויסגעזאלצען סעפעראט פאר זיך?.

ז. פארוואס אינדערהיים אין מיטעל אייראפע האט מען זיך נישט פארלאזט אויף א מנקה נאר מיט א משגיח איבער אים, און דא איז דער מנקה וואס איז געווענליך דער בוטששער

וויכטיג פאר יעדען

אליינס באגלייבט וכי אכשור דרא, זענען די אמאליגע אידען געווען ווייניגער באגלייבט ווי היינט?

ח. לויט מיין אינפארמאציע האב איך זיך דערוויסט אז ביי געוויסע טיילען האט מען אינדערהיים מער מחמיר געווען ווי אין ארץ ישראל... צום ביישפיל.. מען פלעגט אינגאנצען אוועק ווארפען דאס רייטע פלייש [יותרת הכבד], טייל בוטשערס יראי השם טרען דאס אויך היינט, און וויאזוי געט מען דאס דאהי צוזאם מיטן חלב צו עסען פאר יעדן איד יהיה מי שיהיה כאטש אינדערהיים ביי זיי האט מען גאר שטארק מחמיר געווען ביי דעם און דאס זעלבע ביישפיל איז שוין ביי נאך אנדערע חלבים.

ט. עס זענען דא היינט צו טאג לויט ווי איך ווייס צענדליגע בוטשער סטארס איבער גאנץ אמעריקע וואס האבען נישט קיין שום השגחה אויף זייער בוטשער סטאר, זייער פארלעסליכקייט איז בלויז ווייל זיי פארקויפען געוויסע פליישען פון א גרויסע פירמא וואס האט א השגחה אויף די שחיטה פון באוויסטע רבנים, און דער בוטשער זאגט פאר יעדן אז זיין פלייש איז פון יענע פירמא וואס האט א פארלעסליכע הכשר, און אויף דעם סמך קויפט דאס יעדער, קיינער און ממש קיינער וויסט נישט אז ער מייז זיך נאך פארלאזען אויפן ניקור און כשר מאכען פונעם בוטשער, וואס איז ביי אים נישט באגלייבט אויף דעם (אבער אויפן פלייש גלייבט ער איהם ווייל ער ווייזט איהם דעם בלומבער).

נאכמער טייל פון די סארט בוטשערס ווייסען אליינס נישט וואס דאס באדייט ניקור צוליב עם הארצות (ליידער האב איך זיך איבערצייגט אז עס זענען דא גרויסע לומדים וואס זענען זיך טועה און מיינען אז היינט איז נישטא קיין ניקור נאר ביי חלק אחרים), און מיינענדיג אז בלומבירטעס פלייש איז שוין גרייט צו עסען פארקויפען זיין פלייש יאר נאך יאר אהנע ניקור, דער קויפער און פארקויפער נארין זיך, ווי אזוי מעג מען דאס דערלאזען, וויאזוי איז בטל געווארען דער חזקה לחבר שאינו מוציא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן? (עי' באריכות לקמן פרק ו. א' ז').

י. פארוואס פאסירט אז ווען עמעצער איז מעורר אין פרט פון מאכלות אסורות וואס דאס איז מדברים העומדים ברומו של עולם נעמט מען דאס נישט גענוג ערנסט און מען פארלאזט זיך אויף סתם סברות צנומות ושדופות קדים נישט ווי דער מנהג פון חסידים הראשונים לברוח מציט שערי היתר

וויכטיג פאר יעדען

כדי מען זאל ח"ו נישט אנרעדען א איסור, כ"ש ווען דער איסור איז בכח צו פארשטאפען דעם מח און הארץ און אפהאקען די נשמה פון איר הייליגען שורש?.

קומט אויס: אז א 100 פערצענטיגער מנקר איז דא ממש געציילטע און גאנצען שטאט, בעסער געזאגט "מדינה" דאס מיינט: ער זאל האבען דורכגעלערנט הלכות ניקור פון שלחן ערוך, מיט די אחרונים וואס שרייבען אויספירליך אלע איינצעלהייטען פון פראקטיק, און צוגעקוקט (שימוש) ביי א צווייטען וואס האט א קבלה אדער אנדערע באווייז אז ער איז א מנקר מומחה, און ער אליין זאל אויך האבען א רשות פון א מומחה אדער א רב וואס קען ניקור, און זאל דאס קענען איבער ווייזען פאר אנדערע דורך פארלאנג.

אין אפילו די געציילטע יראי' וואס פארמאגען און זיך די אלע מעלות, כמעט האט קיינער נישט קיין געשריבענע איבערווייז אז ער קען דעם פאך, און אזוי ווי די רבנים קענען נישט "ניקור" אויף וועמען פארלאזט מען זיך, מעג מען איבערגעבן דאס סמכות פון ניקור חלב פאר מענטשען וואס מען האט נישט קיין באווייז אויף גאנצע 100 פערצענט וואס זיי קענען.

אויפן בעסטען אופן אפילו, איז אבער נישטא קיין שום השגחה איבערן מנקר זעלבסט, דערצו וואס עפ"י רוב איז דער מנקר דער בעל הבית פון יאטקע (בוטשער).

לידער האט דאס אומנות "ניקור" באקומען א פנים ווי "שניידער", און "שוטטער" ווערק מען לערנט זיך אויס דאס פאך צוקוקענדיג, און נאכדען נעמט מען אויף א פאסטען אהנרעם וואס מען זאל זיך האבען פארדערט, אדער מען זאל לפחות זיין איבערזיגט אויב ער איז גענוג ירא שמים אהנצונעמען א אחריות פלע פאסטען, אזוי ווי "ניקור" אינדערצייט וואס "ניקור חלב" פארלאנגט צו זיך היינט צו טאג פיל מער ירא שמים ווי אמאל צוליב דעם וואס די רבנים און ש"ס קענער מיט אנדערע מו"צ פון היינט פארשטייען נישט דערצו "כי הוא זה".

ווי באריכות בספר טיול בפרדס ערך שחיטה בענין ניקור חלק הפנים.

בהמה פלייש
פרק ה.

ביים ענדיגען מיין אראפרעדען זיך פין הארץ ווייל איך אויך אראפשרייבען מיין מיינונג וועגן עסען בהמה פלייש פאר איינעם וואס איז א מדרק במצות.

לדעתי ולדעת גדולי הצדיקים דארף מען זיך מונע זיין פין דעם ווי ווייט מעגליך וועגן די ווייטער — דערמאנטע טעמים: ביז דאס שטיקעל פלייש ליגט אויפן טעלער מיז עס אסאך שווערע הלכה שאלות דורכגיין און אסאך סייעתא דשמיא מיט זכות אבות מיז זיין אז עס זאל זיין כשר.

(איך ברענג נאר ארויס די טעמים פארוואס בהמה איז שווערער ווי עופות)

א) דער חלף איז פיהל גרעסער און פיהל שווערער צו מאכען גלאט ווי ביי עופות.

ב) עס איז דא דיעות אז שחיטת עוף איז נישט מן התורה (עי' כנה"ג סי' כ"ט, וב"ח ופמ"ג ריש ה' שחוטה), וואס דאס איז א גרויסע נפ"מ ביי שהייה, דריסה, חלדה, הגרמה, עיקור.

ב"י דער בהמה זאל זיך נישט רירען ביי די שחיטה.

ג) שמוציגע העלזער ביי די שחיטה.

ד) בודק זיין א לאנגען חלף געהעריג.

ה) בודק זיין דעם לינג (בדיקת הריאה).

ו) מנקר זיין חלב.

ז) פארבלעמען ביי די בית הכוסות.

ח) די גאונים און צדיקים שרייבן אז דאס וואס מיר האבען בקבלה "רוב בהמות כשרות" איז שוין בטל געווארען (כ"כ בשו"ת התעוררות תשובה ח"א סי' ק"ז וכ"כ בבני יששכר חודש אדר דף צ"ט ע"ב).

ט) דער האריז"ל זאגט אז ביי עסענווארג זאל מען מחמיר זיין אפילו אויב רוב הפוסקים האלטען מותר אויב עס איז דא איין פוסק וואס האלט אסור (סידור האריז"ל דמהר"ש מובא בישועות חכמה עמ" ס"ד, וכעין זה בצוואת השל"ה לבניו).

י) דער פלא יועץ שרייבט (אות טרף): אז ער האט גרויס הנאה פין דעם וואס חסידים און אנשי מעשה זענען מדרק נישט צו עסען בהמה פלייש ווייל עס איז זייער שווער מען זאל טרעפן עס זאל זיין כשר לכ"ע.

יא) דער ש"ע האריז"ל שרייבט: אז אויב מען וועט געווארענט זיין נישט צו עסען א גאנצע וואך בהמה פלייש וועט מען ניצול ווערן אפילו פין א עבירה בשוגג.

וויכטיג פאר יעדען

דער מהר"ם שייק זצ"ל האט קיינמאל נישט געגעסן קיין בהמה פלייש (מנהגי מהר"ם שיק).
 י"ב) דער בעל הקנה שרייבט אין זיין ספר טעמי המדות (מובא בקסת סופר סי' ב' סק"ד) אז רוחות קדושות נושבת בעוף.

י"ג) די דאקטוירים און פראפעסארען באהויפטען אז בהמה פלייש ברענגט ל"ע ערנסטע קראנקהייטען. קישקע קראנקהייט – קענסער ל"ע – עלערגיז (elergy) אין פארקאלכונג ל"ע החל.

י"ד) ביי בהמה איז דא בדיקת פנים ובדיקת חוץ אויף סרכות, אין נאך אנדערע זאכען. איך קען אידען חסידים ואנשי מעשה חאס וועלן זיך נישט צורירען צו בהמה פלייש בעד כל הללי עלמא, אין ארץ ישראל און אויך אין חוץ לארץ.

פרק ו

מיר גיבען דא א קורצן איבערבליק איבער די פראבלעמן און אירע פאלגען (תוצאות)

פראבלעם: א. די רבנים וגאונים און גרעסטע פוסקים ומשיבים פין היינטיגען דור (אויסער איינס אדער צוויי) קענען בכלל נישט דעם פראקטיק פין ניקור אזוי ווי איך האב זיך איבערצייגט זייענדיג ביי זיי פערזענליך, דאס איז אויך כולל די רבנים המכשירים, און סתם משיחים.
 תוצאה: (רעזולטאטן).

1) אויב עס מאכט זיך א מבוכה (ספק) אין א געוויסע פרט פין ניקור אויב מען איז מחויב, אדער עס איז בלויז א מנהג חאס ווענדט זיך אין א געוויסע מקום איז נישטא ווער עס זאל קענען מכריע זיך.

2) די רבנים קענען נישט נאכקוקען (לבקר) די געשעפטען ווי זיי זעלבסט געבן השגחה צו זעהן אויב מען טיט וואס מען דארף, במילא קען דער מנקר טוהן וואס ער וויל, ווען ער וויל, זיאזוי ער וויל.

3) אויב איינר האט א באקלאג אויף ניקור אז עס איז נישט ווי עס דארף זיין, האט ער נישט צו וועמען זיך צו ווענדען, ווייל דער רב אליינס פארלאזט זיך אויפן מנקר.

4) צוליב דעם וואס די מנקרים פארהערן זיך נישט איז נישטא קיין פארזיכערונג אויף די יראת שמים פין די מנקרים, ווייל געווענליך געט מען נישט קיין קבלה אויף שחיטה און סופרות נאר אויב מען איז איבער צייגט אין זייער עהרליכקייט

וויכטיג פאר יעדען

אויך, דינט דאס במילא אלס גדר אז די שוחטים און סופרים זאלן זיין יראי השם אויך, אבער ביי ניקור ווי עס איז נישטא קיין פארהער איז דער פאזיציע פריי פאר יעדן.

5) אפילו זיי זאלען שטעלן עקסטער משגיחים אכטינג צו געבן אויף די ניקור קענען זיי נישט האבען קאנטראל איבער די משגיחים אויב זיי טוען זייער ארבעט באמונה.

6) זעה ווייטער אוי' ב' נומער 3.

7) יעדער איז בארעכטיגט צו זאגען וועלכע חלקים זענען תלוי במנהג, און ווי מען האט נישט מקפיד גווען אויף דעם מנהג — ומי יאמר לו מה תעשה.

8) גרויסע מכשולות פאסירען זעה ווייטער אוי' ו' נומער 2.

פראבלעם: ב'.

די מנקרים האבען נישט קיין געהעריגען איבערווייז איבער זייער קענטעניסען (קבלה).

תוצאה:

1) מען איז געצווינגען צו נעמן א מנקר אהנע כתב קבלה וואס דורכרעם איז שווער פאר א מדקדק נאכקאנטראלירען אויב דער מנקר איז פארלעסליך.

2) עס איז נישטא קיין גאראנטי (פארזיכערונג) איבער דעם קענטעניס און יראת שמים פון מנקר.

3) אפילו דער וואס האט זיך נישט אויסגעלערנט דעם פאך ווי מען דארף קען גרינג צוקימען צו דעם פאסטען, ווייל מען פארהערט אים נישט פאר דעם.

פראבלעם: ג'.

עס איז נישטא קיין השגחה איבער ניקור

תוצאה:

1) יעדער קען טוהן וואס ער וויל, און עס איז נאך ערגער און געוויסען זיך ווי שחיטה, און מליחה, ווייל דארט אויב דער רב אדער סתם תלמיד חכם כאפט זיך אריין קען ער אנזעהן אויב עס איז עפעס נישט כשורה, אבער ביי ניקור פארשטייט מען גארנישט וואס מען זעהט, אפילו מען לערנט די הלכות גיט פון אינעווייניג אין שלחן ערוך, אזוי ווי איך האב אליין בייגעווינט ביי גרויסע רבנים.

2) ביי יעדע עסענווארג וואס ווערט פארקויפט היינט צו טאג פארלאנגט זיך, און דער עולם פארלאנגט א פארלעסליכע השגחה, אפילו פרודקטען וואס זייער חשש איסור איז אינטער

וויכטיג פאר יעדען

אגרויסע פראגע צייכען, און אפילו יא איז עס א חשש רחוק פין תערובות איסור, פינדעסטוועגן האלטען זיך אפ די מדקדים פין ניצען אהנע השגחה, כל שכל ווען עס האנדעלט זיך פין חלב, וואס די חלקים וואס זענען אסור על פי התורה זענען ערגער פין נבילות וטרופות און אפילו חזיר, ווייל עס איז א חיוב כרת און אפילו די טיילען וואס זענען בלויז מדרבנן זענען אבער איסורים בעין, אודאי און אודאי אז עס פארלאנגט זיך א הינדערט און אפילו טויזענט פראצענטיגע השגחה, אהן שום צווייפעל.

3) מענטשן איינקויפער ווערן אפגענאכט, און באגזליט ווייל זיי קויפען דאס פלייש מיטן פארזיכערונג אז אלע הלכה שאלות זענען אינטער שטרענגע השגחה, אזוי ווי יעדע פלייש באנק (געשעפט) אין אפגעסטעמפלט "כשר למהדרין תחת השגחת רב פלוני".

4) א געשעפט וואס די ניקור האט נישט קיין השגחה ווערט אפגעזיגעלט כשר "למהדרין", וויאזוי מעג דאס זיין.

5) אויב דער געשעפט וואלט מפרסם געווען "אין די געשעפט איז נישטא קיין השגחה אויף ניקור" וואלטן אסאך זיך אפגעהאלטן פין עסען בהמה פלייש, וויאזוי מעג מען גונב דעת זיין, דאס איז זיכער נישט קיין תירוץ אז דער סטעמפל "השגחה" מיינט נישט ניקור, ווייל פשוטע אידען ווייסען נישט וואס ניקור מיינט, און זיי קויפען זייער פלייש מיטן ציטרוי צום רב המכשיר אז אלע טיילען ווי עס קען זיין שאלות איז אינטער דעם קאנטראל פון רב.

6) א מענטש איז נישט קיין מלאך און אויב ער פארגעסט

אמאל מנקר צו זיין דעם חלב אזוי ווי מען דארף עפי' הלכה וועט דאס קיינער נישט באמערקן נישט אין געשעפט און אודאי נישט אין שטיב, וואס דאס באדייט א זיכערער מכשול (שטרויכלונג).

פראבלעם: ד'.

דאס יונגע דור ווייסט נישט אז מען דארף מנקר זיין חלב אפילו היינט צו טאג וואס מען ניצט בלויז די פאדערשטע טייל פין די בהמה.

תרצאה:

1) עס איז גורם אז מדקדים וואס ווילן קאנטראלירען וואס זיי נעמען אריין אין שטיב ווייסען נישט אז מען דארף דאס ארץ נאכקוקען.

וויכטיג פאר יעדען

(2) מען געבט נישט די געלעגנהייט פאר מרדקדים זיי זאלן קענען מחמיר זיין אינגאנצען נישט צי ניצען די טיילען וואס דארפן ניקור, און די אנדערע טיילן אכטונג געבן עס זאל אויסגעזאלצען ווערן באזינדער.

(3) עס קען ליכט פאסירען אז איינער עפנט א געשעפט (בוטשער־יאטקע) און פארקויפט בהמה פלייש אומ־געניקורט צוליב דעם וואס ער האט קיינמאל נישט געוויסט פין אזא זאך — דער איינקויפער וועט זיך אויך נישט נאכפרעגן, צוליב דעם זעלבן טעם.

פראבלעם: ה'.

אסאך מנקרים האבען איגאנצען נישט געלערנט די הלכות פין שלחן ערוך אדער אנדערע אחרונים נאר פשוט צוגעקוקט וויאזוי אנדערע זענען מנקר, און טיט נאך דאס זעלבע.

תוצאה:

(1) מען האט נישט קיין קלארקייט אינעם פאך.
 (2) געוויסע חלב ווענדט זיך אין מנהג און ער וועט נישט וויסען אז דעם אופן ניקור וואס ער האט געלערנט טאר ער נישט איבעראל טוהן דאס זעלבע.

(3) מיט די צייט לעבט מען זיך איין אז דאס איז נישט קיין הלכה־דיגע פאך, נאר א ארבעט פין רייניגען דאס פלייש אזוי ווי מען ציהט אפ אנדערע כשר'ע פעטען. און דאס וועט גורם זיך אז דאס איז נישט א זאך וואס מייז זיין נאר עס ווענדט זיך אין חשק פין בעה"ב.

(4) זה אר"ו. (נמער 1) (2).

פראבלעם: ו'.

עס איז דא חלקים וואס אין ארץ ישראל און פולין, רוסיא, ליטע, ועוד האט מען געהאלטען אלס איסוד גמור מן התורה און א חיוב כרת, און אין אמעריקע הייבט מען נישט אהן דאס אראפצונעמן מיטן אויסרייד אז אין אונגארן האט מען מקיל געווען ביי דעם.

אינדערצייט וואס עפ"י הדק וואלט מען אין אמעריקע געדארפט אהנעמען אלע חומרות פין אלע פלעצער צוליב דעם וואס אמעריקע באשטייט פין צחאמגעלאפענע פין די גאנצע וועלט (עפ"י תוס' פסחים י"ד ד"ה שתי).

תוצאה:

(1) די וואס קומען פין פלעצער ווי מען האט שטארק מחמיר געווען אבות אבותיהם, און אפילו די כלים וואס מען האט

וויכטיג פאר יעדען

געקאכט דערין פלייש מיט דעם חלב האט מען נישט געניצט אהנע כשר'ן, ווי ארץ ישראל, פולין, רוסיא, ליטא, א.א.וו. עסען זיי דא דעם חלב ממש.

2) מענטשען וואס וואוינען אויסער אמעריקע, ווען זיי זענען צוגאסט אין אמעריקע עסען רוהיג אלע פליישען כאטש זיי זענען נישט בארעכטיגט, בפרט די ארץ ישראל אידען ווי מען איז נאך היינט צו טאג שטארק מחמיר אין אלע פרטים פון ניקור פאסירט אויב זיי עסען געוויסע טיילען פלייש אז זיי עסען חלב, וואס אין ארץ ישראל רירען זיי נישט צו, צוליב איסור כרת, און עס איז דארט אזוי אסור ווי חזיר, און נאך ערגער, און דא עסט מען דאס רוהיג, דאס האט קיין שום היתר נישט עפ"י הלכה (עי' אר"ח סי' תס"ח ובנו"כ), און עס ליגט א פליכט אופן רב המכשיר צו פאדערן דעם בעה"ב אופצושרייבען אופן שילד (טאוועל) פון געשעפט אז דער ניקור איז נור לויט מנהג אונגארן. און דאס אליינס איז נאכנישט געניג ווייל נישט יעדער עמך איד פארשטייט וואס דאס מיינט, ער דארף אויך צורשרייבען אז נור פלייט ויוצאי אונגארן מעגן עסען לויט דעם ניקור וואס זיי האבען.

און יעדער איד דארף אויך אכטיג געבן נישט צו געבן בהמה פלייש פאר זיין אורח אויב ער שטאמט נישט פון אונגארן.

דיא רבנים המכשירים וואלטן געדארפט עקסטער מכריז ומודיע זיין דורך שריפטליכע מודעות אז אידען וואס שטאמען נישט פון אונגארן, אדער אויסלענדישע אידען וואס זענען צו גאסט אין אמעריקע זאלען נישט עסען בהמה פלייש ווילאנג זיי זענען נישט איבערצייגט אז ביי זייער היימלאנד איז מען נישט מער מנקה ווי דא אין אמעריקע.

אגב! איך מוז באמערקן אז פולישע, רוסישע, ארץ ישראל'דיגע אידען טארן נישט עסען בהמה פלייש אין אמעריקע די טיילען וואס דארפן ניקור, אדער די פלייש וואס זענען נישט אפגעטיילט געווארען ביים אויסזאלצען פון די וואס דארפן ניקור.

3) אפילו אין אונגארן איז געווען פלעצער וואס מען האט אוועקגעווארפען דאס רויט-פלייש (יותרת הכבד) צוליב דאס שווערקיט און הארבקיט פון מנקה זיין, און טייל בוטשערס נעמן דאס נישט אריין אין געשעפט צוליב דעם זעלבן טעם, אבער רוב פארקויפען דאס דוך פארלנג פון קונה אפילו פאר אינגערשע אידען.

4) היות דער אונגארישע ניקוד איז נאר תורה שבעל פה, עס איז נישט באשריבען אין ערגעץ פארלאזט זיך יעדער אויף דעם וואס די מנקרים זאגען אפילו להקל אהנע דעם וואס די מנקרים וויזען א כתב קבלה פין אונגערישע מנקרים פין דערהיים. און אזוי ארום איז יעדער מנקר בארעכטיגט צו טוהן לויט זיין פארשטאנד מיטן אייסרייד "אונגארישע ניקוד" "פולישע ניקוד" "ליטווישע ניקוד" פראנצויזישע ניקוד" "אמעריקאנער ניקוד" א.א.וו.

פראבלעם: ז'.

שווערע צענדליגע יאטקעס (בוטשער סטארס) וואס זענען צווייעט איבער גאנץ אמעריקע ברענגען מיט זיך מיט גרויסע מכשולות צוליב דעם וואס די איינקויפער פארלאזען זיך נישט אויפן נאמנות פין בעה"ב וואס איז א קל שבקלים, נאר אויף די בלאמבע פין די פליישען, דהיינו דער קונד קומט איןגעשעפט און פארלאנגט די פלייש וואס האט השגחת פלוני ופלוני, דער סודר ברענגט אים ארויס פלייש און ווייזט אים דעם פלאמבע מיט די השגחה זיגעל און דער מקח ווערט בשעה טובה ומוצלחת געשלאסן.

דער תמימות'דיגער קאסטומער ווייסט נישט אז דער השגחה סטעמפל טראגט נישט אויף זיך קיין אחריות אויף די ניקוד וואס דער געשעפטס'מאן דארף טוהן, און אז דער השגחה מיינט בלויז שחיטה ובדיקה, ווייל אפילו ווען עס איז אפגעסטעמפלט "נשחט ונבדק בהשגחת....." פארשטייט דער קונה אויך נישט אז עס איז נאך דא א זאך ווי ניקוד וואס דארף פארלעסליכקייט און השגחה.

תחנאה:

1) טויזענטער ווערן געשטריכעלט מיט אומגעניקורט פלייש.

2) דאס כשר מאכען פונם פלייש האט אויך נישט קיין שום השגחה און אחראי.

3) אפילו דער וואס ביי אים איז עס נישט קיין שעת הדחק ווייסט אויך נישט קיין שום פעלער ביים קויפען אין אזא געשעפט.

4) דער געשעפטס'מאן קען פארקויפען טריפה פלייש ממש בתורת כשר אויב ער איז נישט פארלעסליך ווייל כידוע ביי בהמה פלייש קען נישט זיין קיין בלאמבע אויף יעדן שטיקעל פלייש באזונדער נאר יעדע זייטל פלייש וואס באשטייט פין

וויכטיג פאר יעדען

בערך 200 פונט פלייש באקומט אפאר זיגלען און א בלאמבע וואס אין אלגעמיין דינט דאס בלויז אז דער בעה"ב פין געשעפט זאל זיין געזיכערט אז ער באקומט דאס ריכטיגע פלייש אבער נאכדעם ווערט דאס צוזעגט און צושניטען אויף קליינע חלקים און דאמאלטס קען דער בעה"ב פארקויפען טריפה פלייש מיטן נאמען כשר.

5) דער געשעפטס'מאן קויפט איין זייטל פלייש פארלעסליך און אויף דעם חשבון פארקויפט ער, וויפיל ער וויל, פין וואס ער וויל, פאר וועמען ער וויל, ווען ער וויל. פראבלעם: ח'.

מען פארקויפט כשר פלייש פאר געשעפטן וואס די בעלי בתים זענען נישט פאלעסליך קלים, בורים ורקים. תוצאה:

1) מענטשען ווערן געשטרויכעלט אין די אלע אריבענדערמאנטע פראבלעמען פין או' ז'.

ובזכות שמירה ממאכלות אסורות
נזכה במהרה לגאולה האמיתית.

הרב מרדכי גבריאלי מלאכי ענגלענדער

הרב מרדכי גבריאל מלאכי

רב בניהמ"ד דחסידים יבנה
 וראש הכולל זקני ת"ח וראש למנקרים בארץ ישראל
 מחבר ספרי
 התורה והחשידות, דיני ניקור חלכה והמעשה ועוד

זעקה גדולה ומרה!!!

הנה רדכי מעולם לכלי לטעום כשר ער שברקתיו כעצמי אם לא נשאר בו חלב כלל. כי רבר שכיה הוא אמילו אצל מומחים, שישאר חלב, וראשיה ביאחי פה ארצה-ב (אמעריקא), ביקרתי אצל האיטלוי (בוטשער) BUTCHER חסירו בווליאמסבורג המפורסם לחיותר מעולה בררנות הכשרות, כשהיטה, בדזיקה, ניקור מליחה וכו', ונדעזעתי כראותי כי בהחתיכה שרצו למכור לי בחוקה מנקר ונמלח והורח, חלב גמור במדה גדושה מכסה פני הבשר. אחר דין ודברים עם המנקר נוכחתי לרעה שאינו בקי בחלכות ואומנות הניקור כפי שקבלנו עפ"י השו"ע וקבלה המנקרים, וכל ספרי הניקור.

נחעוררתי ע"י עובדא זו לבקר אצל שאר האיטלחים (בוטשערס) בווליאמסבורג ובארא פארק ושאר מקומות:

ואתא!!! מה שראיתי הצד השוה שבהן שאינם בקיאים בהלכות ואומנות הניקור כדבעי, ועיקר מלאכתן להוציא גידי הדם ולהוריד את הקרום מעל החלב, וחלב הכסלים והכרס מה שיש על חלק הפנימי לא מנקרים, והעולם היהדות החרדים ביותר נכשלים באכילת חלב בלא יודעים אשר נפש כל ישראל מתגאל מאוד ומטמטס המוח והלב וגורם להרבות צרות ישראל ה"י.

והעצה היחידה לעשות חיקון גדול כהעמרה מנקרים ומשגיחים יראי השם שיהיו בקיאים חרק היטב ככל חלכות ומלאכה ואומנות הניקור בדרך המקובל וכינו לבינו כל החש לפנשו חחר לכלהי ישוקץ באיסור חלב חמור מאור (אסורו בכרה) שחצאותיו צרות רבות ורעות ברוחניות וגשמיות רח"ל. וכובות זה ישכון כטה בדר שאנן ער ימא כגנה משפט צדק שיהוקן הכל על מכונן, וכובות הפרשה ממאבלות אסורות מכה בקרוב ליהנות מסעורה ליוחן כמכואר בחו"ל.

והש"ח יגדור פרצותינו ויאמר לצרוחיו דין

הכונה לטען הצלה תח"ק בישראל

מרדכי גבריאל מלאכי

ג. ב.

כפי שנכתתי לדעת טעות גדולה שורר אצל שדרות העם הסוברים שניקור לא שיוך כלל בחלק הפנימי, והוא טעות גדול לכל הבקי קצת בהלכות ניקור, וטעות לעולם חוזר.

בקשה להרבנים יושבי ארה"ק

היות שבארה"ב שורר פרצה נוראה במקצוע ניקור החלב, וגם באיטליזים המפורסמים למהודרים ביותר ונחתמים בחותמת בשר כשר למהדרין מן המהדרין מתחילת השחיטה עד אחר מליחה והדחה, תחת השגחת הרב פלוני אבדק"ק פלוני מקצתן אין בקיעים כמלאכת הניקור למחצה לשליש ולרביעי, ובקל למצוא טרפש הכבד שלא נתקר כלל עבור זה, ועוד ועוד. (הצד השווה שבכולם בלי יוצא מן הכלל למותר להדגיש שלא לדון בזה הין אין למדין מן הכללות) כי שבמקום אחד שמחזיקין אותו פה בארה"ק אצל כל המנקרים כמו המנקרים המומחים ושאר המנקרים יראי השם שבכל א"י לחלב גמור מן התורה, וחיוכו כרת, ובארה"ב אין מנקרים אותו כלל וכלל באמתלא שבמדינת הגר הי' מקילים בו, אבל לדין חושבי ארצה"ק דבר פשוט שגם בהיותנו בארה"ב אין לנו היתר לאכל בשר שאינו מנוקר כמו מנהגינו כאן ותוקף החומר של חיוב כרת הרוכב על כתפינו ביושבינו פה נוסע עמנו יחד ביצאתנו מכאן לארה"ב. (בעצם הדיון אם שייך דבר כזה של ניקור התלוי במנהג שוחחתי עם הגאוני המפורסמים שליט"א, כמו הרב הגאון ר' שמואל וואזנער שליט"א, הרה"ג מהר"י לנדא שליט"א אבדק"ק ב"ב, ושאר מנקרים הראשיים של העדה החרדית בעיה"ק ירושלים תוובכ"א, וכולם פה אחד הודו ואמרו שאין זה אלא צחוק מכאיב מעולם לא שמעו כזאת, וכל דבריהם פטופטי דברים ופטומי מילי בעלמא ננהו להצדיק מעשיהם וד"ל — עי' בסנים החוברת.

המערכת

מודעה פון אלטע מנקרים

נאך א לענגערע באראטונג מיט די מנקרים מדור הישן, אשר יראתן קודמת לחכמתן, בין איך געקומען צו די הכרה אז אלע מנקרים האלטען אייניג ווי איך, טייל פון זיי וואס זענען אביסעל באקאנט אין דעם הילוך הניקור פון אמעריקא, האבען זיך שטיל אונטערגעקעכצט פאר מיר אז דער מצב שכעת במקצוע ניקור החלב איז בחכלית השפלות, און אויב עס ווערט נישט אריינגעברענגט זאפארטיגע תיקונים מי יודע ווי אזוי מיר וועלען האלטען 10 יאר ארום, צוליב זייער תנאי כפול שמנה בין איך נישט ביכולת מפרסם צו זיין זייערע נעמען, אבער דאס קען איך יא צו לייגען לויט ווי איך האב מיך אינפארמירט אז דאס זענען אידען נאמנים ומפורסמים וואס דאס יהדות החרדית אין אמעריקא וואלט זיך שטארק גערעכענט מיט זייערס א מיינונג.

המערכת

מכתבים של דעת גדולי ארץ ישראל בענין ניקוד החלב

- מכתב א. עדותו של הגאון מהר"י לנדא שליט"א, אבדק"ק בני ברק.
- מכתב ב. מכתב שכתבתי בעצמי כמו לפני שנה.
- מכתב ג. חופס הפסק של ראש המנקרים בהעדה החרדית ושאר המנקרים של העדה החרדית.
- מכתב ד. עדות הגאון הגדול מהר"י קניבסקי שליט"א מבני ברק.

יעקב לנדא

רב אבד והייסק
ארץ-ישראל

מכתב א

חמוד תשל"ט

הנדון : נקוד חלק הפנים

ידוע, כי כאן בארץ מנקרים גם השפאנדרעס

אולם הלוי מה נקרא חלק הפנים.

אם מוציאים לחלק הפנים גם מה שאחרי המרפס (רויס פלייש) יש שם

חלב דאורייתא. ומה שכ' הרמ"א בשו"ע סי' ס"ד היינו רק על חלק הפנים

שלפני המרפס מקום שמונחת בו הריאה

אבל אם מניחים לחלק הפנים גם מכשר המרפס כדב לא דבר הרמ"א

כי שם יש חלב ממש.

וכן הביא בדרכי משובה בשם קונטרס הספ"ע,

כי מהחזר הכבוד ולמעלה אין שם חלב ומהחזר הכבוד ולמטה

מחיל חלב הכליות ושאר חלבים

מכתב ב

חבר מרדכי גבריאל מלאכי

רב בנימינז דהלידים יבנה
 וראש הכולל וקני ת"ח וראש למנקרים בארץ ישראל
 מחבר ספרי:
 התורה והמשיחות - דיני ניקור הלכה והמקשה ועוד

Date

תאריך

לכבוד

ידידי עוז הרה"ג ר' ...

הנני מקיים את בקשתו והנני עונה תיכף שקבלתי את מכתבו החשוב והקונטרסים
 של הרבנים. עניתי תיכף להרב ברע"ש והנני שולח לכבודו את

הצג

ידידי היקר, אגלה מה שכלבי. אחס רבנים צעירים שרואים לתקן המצוה בחומת הדת.
 למה אחס לא עונים למעשה התקון. מה יכולים לעזור הרב ברע"ש או ליעקבס וכדומה
 רבנים צעירים כהם כעצמם לא יורעיק ואין להם שימוש בהוראה רבם מי יתחשב עם
 דעתם? יש רבנים גדולי הוראה כמו הרה"ג ווארזשנער, הרה"ג ווייס מירושלים,
 הרה"ג לנדא מבני ברק שעליהם סומכים בענין הלכה.

אגלה לו את כל הסוד. ירוע לו שכחתי ספר על ניקור חלק הפנים והקדמי עם ציורים
 ושם אני מברר סן הראשונים ואחרונים הבל, שאין שום עידור והכל ברור. כאחי להרב
 הגאון הרב ווייס ראש הרבנים מעדה החרדית כירוסליים. אמר לנו, שאלו אחרו בענין
 הניקור מארצות הברית והראו לו את מה שאני כתבתי באמריקא "זעקה גדולה וסרה".
 ענה להם שלא יבול למסוק להם כי ענין זה לא ברור לו ולא ירע. אני כאחי להרב
 ווייס שליט"א ביקש ממני לחת לו צילום מספר שכחתי ונתחתי לו רבם לכל רבני העדה
 החרדית והסבדתי להם את כל ענין במרבן שהם שלחו את הספר שלי למנקרים של העדה
 החרדית ולראש המנקה שלהם והנה התשובה שאני מצדף פה. כבודר יכול לחאר לו איזה
 לחץ יב על הרב ווייס מרבני אמעריקא אבל הוא כשלו כך הלכה.

מענין טכניץ בזמן פסידהו מן העולם הזה, צדיק הדור הרבי מסטור זצ"ל, שלחו מאמעריקא
 רב של ההתחדות לירוסליים כבודר יכול לרעה את שם הרב. ושאלו אחרו למה לא מנקרים
 באמעריקא בהלכה. ענה הרב הנ"ל שהרב מלאכי מוציא רבה על המנקרים באמעריקא כי הם
 מנקרים ברע"ש כמו בארץ ישראל. התבייש לספר להם את האמת.

הרב מפאטא שלח מכתב להרב ווארזשנער מבני ברק כשאלה זו. אמר לי הרב ווארזשנער
 כי ענה הטובה כזה חלב ואסור. הרב ווארזשנער ביקש ממני צלום מהספר שלי ונתחתי
 לו ורומה אותי משבוע לשבוע כי מספר מרבני ארצות הברית. גם השבוע יב לי פגישה
 עם הרב ווארזשנער והוא צודק, מה יצא אם אני אכריז טזה חלב דאורייתא ואיסורו כרת
 אם אין מנקרים לנקר את זה. לכן הרב ווארזשנער מסכים לעזור להקים ישיבה או בית-
 מדרש שילמרו את הוצאת הניקור ואז נוכל לתקן המצב.

הראה מספר טלי כל עניני הניקור הפנים והקדמי. מה שכבודר כותב - הוראה
 יראה שליכא שמה מן החלב הכסלים ומן הבשר התרפה את הכרם - אין זה מן התורה

מכתב ד

כס"ד

לטוד נהגו נהגו עמי

הגאון הגדול מ"ן הגר"י קניבסקי שליט"א בבני-ברק

עיי'ן בספר הנקוד שלי סאר התלהב מזה והי' פאר מאד על שיהודי ארצות הברית נכסליב באבילה חלב מהשפונדר טיש בו איסור ברה. התאנה מאד שהרבנים לא לומדים ניקור החלב שיוכלו להציל אחכ"י מפסול.

ברך אוהי בכרחה הצלחה בעבודת הקודש ואמר לפי הבטרא והרמ"א צריכים ללמוד אה חודת הניקור כסועל פמש. אני בעצמי הייתי רוצה ללכת לקצבים וללמוד אה זה אבל לצערי לא אוכל כי התליכה עלי קשה אנילו בחדרי בי החולטת החגברה עלי מאד. הוא הציע לי עזרה כספית וסרנחי לקבל ואמר: אם יש ארס שקבל עליו להציל יהודים כאבילה חלב טעונטו ברה הקב"ה יהיו בעזרו. כל זה אמר בנוכחות ראש הכולל סביה יהושע בני-ברק הרב סנחס רוט שהיה אייתי יחר אצל מ"ן שליט"א.

הרב סנחס רוט ראש הכולל בית יהושע

היט אייער געזונט!

כס"ד

די חו"ל לערנען אונז, אל יטיל אדם אימא יחירה בחוך ביתו, מען זאל נישט זיין צו שטרענג אין זיין הויז, צו די פאמיליע, עס האָט זיך געטראַפען אַ פּאַל ווען איינער וואָס איז געווען זעהער שטרענג איז שיער געקומען צו אַ מכשול וואָס מען האָט אים געזאָלט געבען צו עסען נישט כשר. די גמרא פרעגט ווי קען אַזאַ זאַך געשעהן? די חכמים האָבען געזאָגט אַז אַ צדיק לאָזט מען נישט פון הימעל ער זאל נכשל ווערן מיט נישט כשר עסען? די מפרשים פרעגען פאַרוואָס עסען מעהר ווי אַנערער עבירות? און זיי ערקלערען! ווייל עסען גיט רעם מענטש כח צו טוהן עבודת הבורא און ווען אַ מענטש ווערט חו"ש נכשל אין נישט כשר עסען ראָרף ער האָבען אַ גרויסע חשובה ווייל רי ספּירט הקדושים שרייבען אַז דער כח פון איסור וואָס אַ מענטש עסט איז מאוס, פאַרמיאוסט. פאַרן בורא ווייל דער כח קומט פון איסור, און ער ראָרף האָבען אַ גרויסע חשובה. אין אַמעריקא ווערט מען נכשל אין איסור חלב, מען טרייבערט נישט ריכטיג דעם חלב וואָס איז אַ איסור כרת רח"ל, פערשטענרליך רעדען מיר פין רי פאַרערשטע טייל. אין נאָך אַלע הכשרים נעמט מען נישט אַראָפּ רער עיקר חלב, איינער פון די גרויסע רביים האָט מיר געזאָגט ווער ווייסט צו מיר ווערען נישט דערפאַר געשטראָפט מיט אַזוי פיהל קרענק ווי קענסער א.ר.ג. רח"ל, ווייל דאָס איז ראָך דער ריכטיקער כרת רח"ל.

באַזויכענדיג ביי פיהל בוטשערס וואָס שטעהן אונטער די שטרענגע השגחה פון רבנים ליידער האָב איך געטראַפען איבעראַל אַז מען נעמט נישט אַראָפּ רעם חלב, און די שענסטע אידען ווערען נכשל אין דעם איסור רח"ל.

דעריבער איז א גרויסע אויפגאבע אויף די רבנים און משגיחים מנקרים אויפפאסען זעהר שטרענג עס זאל ווערען געטרייבערט דורך א מנקר וואס מען קען זיך פארלאזען, אין דער רב זאל גוט אויפפאסן אז דער מנקר זאל זיין א מומחה. השי"ת זאל זיך פרחם זיין אויף דעם כלל ישראל בקרוב, אמן.

אזהרת התפץ חיים זצ"ל

(בספרו דבר בעתו)

זוליק:

ומה מאד יתמרמר על זה שבדבר תוכחה קלה הי' יכול להסתלק מכל אלו הדינים. ואל יתסחה בנפשו לומר, שכודאי לא יהי' הרין עליו לבר, כי אינו יחיד בעירו. כי לעומת זה חרע, כשנתחייב אדם בערכות גדולה לכמה עשרות אלפים דינרים אפילו נתערבו אתו עוד כמה אנשים, מיהו כשמגיע לזמן החשלומים, אפילו אם יגיע עליו רק חלק מן הערכות, הוא עולה גם כן לסכום גדול, אשר יצד לו מאד עי"ז. ואף כאן בעניינינו, לפי הירוע שכהיום נתרבה מאוד ענין אכילת איסורים וכאשר תבוא לחשבון, יגיע לאלפי כזיתים של איסור, הנאכלים בשבוע אחר ובמקום אחר וכו'. וכ"ש אלו האנשים אשר יש כירם לזרז את אנשי עירם להחזיק כמצוה זו של קדושת המאכלות, ולמנוע נפשות ישראל מאיסורים והתרשלו, בוראי עיקר האשמה תהי' עליהם וכראייתא בתנא דבי אליהו כל מי שסיפק בירו למחות ולא מיחה ולהחזיר למוטב ואינו מחזיר. כל הרמים הנשפכים אינו אלא על ידו וכו'.

מעשה נורא שאירע בפלאוואקיי מקצב שחי' מאביל פרישות חי'י

ידוע המעשה הנורא שאירע בתקופתנו לפני כארבעים שנה במלא-וואקיי כירשוב סמוך לווישניץ, שהקצב דשם הי' סוכר לאחד סחשובי בעלי הבתים ולכסוף נחלה בסחלה ססוכנת ואז קרא לפני נמיסתו את הדיין של הקהלה וחדה לפניו שהרבה שנים סבר כשר פרישה לישראל ואמר שזה כשר כשר. ואח"כ סת. וכשהחברה קדישא התחילו להפיר הקבר נתמלא הקבר עכברים. ורצו להבריח את העכברים ולא יכלו כשום אופן. והפרו קבר אחר וגם זה נתמלא עכברים. ורקו לתוך הקבר קש ועצים ועשו פרישה גדולה ושמעו קולות ככי' ומרוב פחד ברחו מסם. התבריא קדישא ואח"כ שוב נתמלא הקבר עכברים ובאו לפני הרב ושאלו אותו מה לעשות והשיב שישיכו את הסף כן בקבר ושמו את הסת בתוך הקבר סתוך בכיות על התרפה של הסת ותכף שהשיכו אותו בתוך הקבר התנפלו עליו העכברים ואכלתו כולו דח"ל. המעשה הזאת נתפרסמה בכל הסביבה ודכים עשו תשובה.

אדמערקואם: דברי תורה טארען ניש געליינט ווערען איזא מקום בוין חז"ל.
נאר דארפען געליינט ווערען אין שמות א.ד.ג.

מקטע דלהלן יראה הקורא כמה מן הצורך שיהי' השגחה
קפדנות במקום מכשול. (נעזק מספר גבול ראשונים.)

העיקר שבניקרים הרב התתן ההכשר צריך מקום לדעת את
האחריות הגדולה המוטל עליו בהכשר זה שיהי' השגחה מסורה
ונאמנה בהקפדה יתרה. שכאם לא יגרום חס ושלום שהרבה מישראל
כשרים שסומכים על הכשרו יאכלו ח"ו נכילות ומריפות והכל יהי'
נקרא עליו כי הכל סומכים עליו. לכן צריך להעמיד משגיחים מפורסמים
וידועים ליראי ה' שיעשו את מלאכתם באמונה, ולא יסמוך רק על
המשגיח, אלא שגם הוא בעצמו ילך ספעס לפעם לחקור את החשגחה
אם היא טובה.

וכן המשגיח יכיר את האחריות שלו שעליו סומכים על כשרות הבשר,
או על שאר דברי מאכל, וישגיח היטב בכל הפרטים ואל
יסמוך על הקצב או הסוכר רק הוא בעצמו יפקח וישגיח היטב. ונעתיק
כזה דברי ספר גבול ראשונים דף ל"ד מה שכתב: התנאי הראשון
להשגחה נכונה שתכיר בהשיבות של עבודתך לכללות הצבור. ולא
הרי השגחה על הבשר בהשגחה על מאכלי חלב כי חלב יכול כל אחד
ליצר ולא בשר. ראשית על השוכר תקבל לא מהקצב אלא מהפסונים.
כדי שלא תהי' עבד להקצב ולא תפחד ממנו. אתה צריך גלות עבירות
הקצב בעניני הכשרות ולמסור להסמונים עליך. צריך שיהי' לך
רשות לבדוק בחנות כלי שום הפרעה מצד הקצב ולא תקבל שום
סוכת הנאה מן הקצב. כי ידוע מה שכתוב בתורתנו הקדושה כי
השוחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים. הביקורת והחקירה לא
יהי' בשעות קבועות רק פעם בשעה זו ופעם בשעה זו כי כאם ידע
הזמן אז יוכל להיות מכשול. תבדוק במקרים ובכל פינות החנות
במתינות ובעינים פקוחות. ואפילו אתה יודע שהמקרר (פריגידער)
ריק תבדוק, כדי שלפעמים יש מכשול שהושבים שהמקרר ריק ולא
בודקים ואז יש מכשול. כל התיכה של בשר יש עליו חותמת. ואם
ראית אתמול שיש חלק אחד עם חותמת וציינת בפנסקך והיום אתה
רואה עוד התיכה מחלק אחר ודעי שהכנים בשר אחר סקצב אחר.
וצריך חקירה אם הבשר החדש הוא כשר וצריכים להביא אישור
מהמשגיח של החנות השני. ואם לא הביא אישור אז עכרין הוא וצריך
אתה למסור להסמונים. וכן צריך אתה להיות בעת שחקונים בחנות
ותשגיח היטב וכמה פעמים תיקח הבשר מן הקונים לבדוק אם הבשר
הוא כשר, ואם תמצא מכשול תוכיח אותו בקול רם שנתפס בעבירה
ואל תדבר אתו הרבה רק מעניני הבשר לא יותר והעיקר שתעשה כל
דבר כלי שום חניפה רק צלה רכב על דבר אמת ונאמן הוא בעל
מלאכתנו לתת לנו שכר פעולתנו. ע"כ תוכן דברי הספר הנ"ל.

וויכטיג פאר יעדען

מעשה שהי' פעם אחת קנתה אשת אהר הגאונים מירושלים בשך מקצב ידוע למוסמך. והואיל ומובטח להם לצדיקים שאין הקב"ה מביא תקלה על ידיהם. ומונען מלהלכד באכילת איסור המטמא טומאת הנפש. עשה עמה הקב"ה גם ותתח את עיני' וראתה איזה שינוי מיוחד בבשר זה. ותתעורר לבה לעשות בירור על הבשר. והוברר לה כי הבשר שהקצב מכר לה הי' ממש בשך גמל. והיך הגיע ליד הקצב הבשר הזה בשך גמל? הוא החליף בשך עם קצב אחר. וגם הקצב ההוא הי' ירא אלקים. וגם הוא לא ידע שמחליף עם בשך גמל. אלא שקיבל את הבשר ממישהו ולא חשד בבלום.

לר'גל עבודתי נוכחתי להבין מאמר רבותינו דיל במשנה סוף קידושין: הבשר שבטבחים שותפו של צמלק. ובפי' רש"י: ספק טריפות בא לידו חס על פסונו ומאכילן. אספר לך מעשה שהי' באחת המושבות שבטבכית חיטה. לפני עשרים שנה הי' שם קצב תימני ירא אלקים מאוד. אשר הי' מנקר בעצמו את הבשר ומכורו באסליוו. כירוע לכל בעל מקצוע בניקוד. יש בניקוד עבודת פירוק החתיכות. ורק אח"כ מתחלת עצם עבודת הניקוד. ואילו הוא לא ידע בכלל שיש חוץ מפרוק החתיכות איוו עבודה שהיא. והי' רק מפרק והחתיכות ולא יותר. בחשבו לתומו שהפירוק הוא הניקוד. וכך מכר כל השנים. עד שנפגש פעם בחיפה עם מנקר מומחה. הקצב הזה התפאר לפני המנקר מחיפה כי הוא מהיר במלאכתו ועושה את עבודת ניקוד הירך ברבע שעה. המנקר מחיפה שירע מנסיונו כי ניקוד הירך נמשך ארבע או חמש שעות. התפלא על המומח הזה. והחליט לראות במו עיניו את הפלא הגדול הזה. ירד אתו למושב לראות בעבודתו. וראה כי פירוק החתיכות נקרא אצלו ניקוד. המנקר העמיד את התימני על טעותו הנורא שהכשיל כל השנים רבים מישראל במאכלות אסורות. התימני שהי' יא"מ. בא או לרבנים וביקש תיקון על עונו.

(מספר גבול ראשונים פ' ג')

בקרוב יופיע הקונטרס הזה בלה"ק
עם הרבה תמונות בענייני ניקוד
המעוניינים יתקשרו
המערכת

עד היכן צריך קדושה, פרישות וחכמת הגידון ילמדנו הסיפור שחובב כספר מאיר שיני הגולה (סימן רל"ה): מעשה שהאר"י הקדוש זצ"ל שחיה נהרג מלאכול בשר של חלק אחרים מפני הגידון, ושעם אחת זימנו מרן הב"י זצ"ל לסעודה אצלו האמר לו האר"י דל כי לא יוכל לאכול אצלו בשר אם יש בו מעורב גם מחלק אחרים. ואמר לו הב"י שלא ידאג מזה, כי הוא בעצמו עשה מלאכת הניקוד ונעשה על מצד חיותו טוב, ומילא האר"י דיל רצונו והלך לסעודה, ובאמצע הסעודה תרזיק האר"י דיל הקשרה עם הבשר מלפניו ולא רצה לאכול, ושאלו הב"י על זה האמר אשר שכנעם ידי ניקרתי הבשר, הלא תוכל לחיות בטוח שלא נשאר משתו מן הגידון. אז לקח האר"י דיל חתיכה של בשר מהקשרה והראה להב"י שיש בה איווה גידון. ומרן הב"י נצטער מזה. ובלילה איל המגיד שלו אל חרדא כי הבשר היה מנוקד על ידו על מצד חיותו טוב, אבל עם תאיש הגדול הזה אין לך לתעוררות כי הוא יכול למצוא גידים גם על כחלי הבית. (מפי הרב א. כהן שליט"א שפעדיה).

נאָכ פֿון שלחן השׁהדוּת להנהי"ק צייט פּוהר"א רמט"ה זצ"ל.
 מוז נאָמער ומה נרבר בענין שוחטים, היות היום שנמצא קלי דעת
 בעה"ר, איז לוט מה שאנחנו רואים ואין בידינו למנות, כי
 כל כך נסתמו הלכות כי א"א לומר ולדבר, ותקיים בנו מאמר חז"ל
 (סוטה ט"ז ע"ב) אין תוכחה, ושומו נפשו יברח ממקום שיש שוחטים
 הללו, ופי' יתן לו כח שנוכל לחזק מאכילת בשר לגמרי, אבל מה
 נעשה כי תש כחינו, וכש"כ מה נעשה בעניני הקצבים, שיש הרבה
 קלי הדעת שהשורים להאכיל מרפות, ובה בשביל קצת הרוחה הוספום
 וסורים מן הכא בידם רברים אמורים ר"ל, כפרס במקום שאין שם
 משגיחים, ומכשולים בניקר בעה"ר פסקים נידים אמורים בתוך הבשר, ואשר
 לאלו היר"ש שנוהרים שאינם אוכלים רק בשר עוף, ומה יוצא מהרבה
 הששים, ואין דבריו כדרך כלל ח"ו, כי ישראל קדושים הם וחלילה
 לי לדבר ככלל, רק כפרשות אני מדבר במקום שאין נמצא משגיחים
 כשורים ויראי השם, ופי' שרצה לקדש עצמו לפני כוראו נתייעצתי עם
 כמה שוחטים יראים, ואמר לי לעצה טובה שלא לאכול רק בשר עוף,
 וזה עצה לשמור נפשו ממדת מכשולים כידוע לידעיים וכש"כ עקשו
 בדונג.

כל ישראל ערבים זה בזה
 אזוי ווי עס איז א איסור כרת רח"ל, עיי"כ ליגט א חוב
 אויף יעדען איינעם צו ראטעווען איינער דעם צווייטען
 און מזכה זיין את הרבים פון א איסור כרת רח"ל.
 וכל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו

דבר המערכת

מקווים אנו להמשיך הופעת חוברת זו גם להלאה
 ומצפים אנו שבקרוב כבר יצא לאור גליון שני של
 החוברת. המעוניינים יתקשרו טלפון 748 - 294

את החוברת אפשר להשיג אצל כל מוכרי
 עיתונים בארה"ק ובחו"ל
 המערכת

GUARD YOUR HEALTH!

Our Sages Declared: "A man should always be careful not to impose too much fear upon his household, for a great man did impose too much fear upon his household and the result was that they almost fed him with forbidden, unkosher food." The Talmud asks, "How can this happen?" Our Sages had proclaimed that a righteous person is protected by the Almighty against the dangers of eating forbidden food?" And the commentators further ask: "Why the emphasis on the sin of forbidden food amongst so many other sins?" So they all answer: "That eating gives energy for a person to worship G-d, and when a person heaven forbid - permits himself to eat unkosher food, he has contaminated and defiled his body and soul in the eyes of the L-rd, and a complete repentance is necessary to placate G-d's anger.

In America many religious Jews transgress the prohibition of eating forbidden fats. For they consume meats that contain the forbidden fats which were not totally removed to make it kosher. The punishment for this grave

violation is excision; i.e., a person departs from this world before his appointed time. One of the most eminent Rabbis of this generation stated, "That maybe this is the reason why so many Jews are dying from cancer because they are punished for eating unkosher food. This is what it means to be cut off from this world."

After visiting many butcher shops that are under the strictest supervision of Rabbis, I found that they do not remove the forbidden fats from the meats, causing ultra-orthodox Jews to violate the biblical prohibition of eating fats.

Therefore it is an obligation on all Rabbis and Supervisors who are expert in the field of removing fats to be on guard against those who are ignorant of these laws, and to appoint only those persons who have a thorough knowledge of this field and are prepared to fulfill their halachic requirements.

Mordechai Gabriel Malachi
מרדכי גבריאל מלאכי

הרב מרדכי גבריאל מלאכי

רב בנימין ד' וחסידים וכו'... ראש הכולל קני ת"ח וראש למנטרים בארץ ישראל מחבר ספר: "החברה והחסידי" דיני ניקוד הלכה והשפעה ועוד

מכתב בקשה להרבנים הגאונים יושבי ארה"ב

שלום וכרמלה ישקות אליך המערכה לב' הרבנים הארמורים ראשי ישיבות וכו' הע"י. רבד בעתו מה טוב, בקשתי שטוחה מול נייבים, העזתי פני כעזות וקדושה וגבהתי לבי בדרכי השם לבקש מכבוד הדרת מעלתכם למלאוח דצונוי וחפצי כי כיונתי ובקשתי למען כבוד שמים והעמרת הרח על תלה.

לבקש מאר מבהר"ג לעורר כשכתא דריגלא הוא שבה הגדול בניני שפלות המצב בנושא תלב, אין כאן מקום ולא פנאי להאריך בפינה הכל מכואר באורך, אבל העיקר לעורר לבב אחב"י כי המצב נורא מאד במקצוע ניקוד החלב, וכל החש על נפשו ועל נפשות ביתו ירתק מאכילה בשר בהמה ככל האפשר עד ישחוקן הרבד.

א. מי שאינו רב בארה"ב רק בא לביקור קצר בארה"ק ושאר ארצות אסור לו ליגע בבשר בהמה, כי הוראת בעל דין של המנטרים בעצמם כמאה ערים דמי שניקודם ע"ם מנהג אונגארען, ומטעם זה מקילים שלא לניקד חלב שמרדקים עליה ככל תומה חלב דאורייתא שחיבוך ברה בארה"ק, וב"כ צריכים ליהדר כזה מהאי טעמא גם הרדים פה ארה"ב שנתיישבו באן אחר מלתמת העולם השני, או מקודם לזה, ומקום מגורם כראשונה לא היו אונגארען, רק פולין, ליטא, דייטען, לונדון, ציריך, בעלגיא, וכו'.
ב) יוצאי הגר הרדים בארה"ב צריכים ליהדר כראשונה לא היו אונגארען, רק פולין, ליטא, דייטען, לונדון, ציריך, בעלגיא, וכו'.
אין בקיעין כלל במעשה הניקוד, וכמו שהגידו לי פא"ם כולם באחד, ולתמהוני ולראבוני לא מצאתי אפי' רב אחד או סתם ח"ת בכל ארה"ב שיהי' בקי למנוי ולא ישב לאכול סעודת בשר בהמה עד שיהי' ברור לו כי המוקד בקי היטב בהלכות ומלאכה וע"כ ידע כל אחר אח אשר למנוי ולא ישב לאכול סעודת בשר בהמה עד שיהי' ברור לו כי המוקד בקי היטב בהלכות ומלאכה וניקוד ובקי בו בכל פרטי' ודיקדקי: בדיקנות יחידה וקבל כן מפי מוקד שיש לו קבלה על מרעו מהרבנים ומנטרים שכבוד הישן, וגם שיהא השנהה על המוקד בעצמו ולא הרב המכשיר אם אינו בקי בניקוד, ולרעתי מן הנזעם ובלתי אפשרי שהמצא תמצא אף איטליו אחר מן התרדים ביותר שיחאחרו אצלו כל אלו התנאים.

וע"כ החש על נפשו ועל נפשות דורויתו ירתק כמטותי קשח מאכילה בשר בהמה עד ישחוקן הרבד באמת לאמיתו ולא הבטחתו מילין או כתבים.
הכותב וחותם למען כבוד תוה"ק מכבוד שמים המחולל.

הרב מרדכי מלאכי